

1859.

1859.

16. febrúar.

1. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins á Íslandi, um endurgjald handa lyfsölumanninum í Reykjavík.

Með bréfi 13. október í fyrra hafið þér, herra stiptamtmaður, sent hingað beiðni frá lyfsölumanni Randrup í Reykjavík, um að fá endurgoldna af opinberum sjóði 962 rd. 48 sk., er hann kveður sig hafa misst í við það, að lækningatilraunir við kláðasjúkt fè í Rángárvalla sýslu ekki hafi verið gjörðar á þann hátt, sem skipað hafi verið, og hefir af þessu leitt, að hann nú hefir afgangs töluvert af lyfjum, sem blönduð hafa verið saman til hinna svo kölluðu Tessinsku baða, en einmitt vegna þess að lyfin þegar eru blönduð saman, geti hann ekki skilað þeim aptur til þeirra, er honum hafa selt.

Vér látum yður nú vita til þóknanlegrar vitundar og frekari auglýsingar fyrir beiðanda, að eptir því sem þér, herra stiptamtmaður, hafið skýrt frá, þá getur það ekki komið til máls, að beiðandi hafi nokkurt lagatilkall til að fá peninga þessa endurgoldna úr ríkissjóðnum, og á hinn bóginn getur því síður sanngirnir ástæða sú, sem hann hefir borið fyrir, orðið tekin til greina, þarð líkindi eru til að honum takist að selja lyf þessi, þegar lækningunum samkvæmt bréfi dómsmálastjórnarinnar, dagsettu 3. nóvember í fyrra, verður haldið áfram með meiru afli.

16. febrúar.

2. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins á Íslandi, um lán til þess að byggja þinghús á Vestmannaeyjum.

Í bréfi 19. október í fyrra hafið þér, herra stiptamtmaður, beðið um samþykki dómsmálastjórnarinnar til þess, að hreppurinn í Vestmannaeyjum megi taka til láns 600 rd. af peningum

1859.

heim, sem fátækra sjóður eyjanna hefir á leigu í jarðabókarsjóðnum, til þess að byggja nýtt þinghús og fángelsi á eyjunum, og með þeim skilmálum, að borga skal aptur lán þetta á fjórum árum.

Í tilefni af þessu viljum vèr skýra yður frá til þóknanlegrar vitundar og frekari ráðstafana, að af hálfu stjórnarráðsins er ekkert á móti því, að hið umgetna lán verði veitt hreppnum í Vestmannaeyjum með skilmálum þeim, sem liær að framan eru til greindir.

3. Bréf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins í 16. febrúar. vesturumdæminu, um afbrot gegn verzlunarlög- unum.

Í bréfi 8. október f. á. hafið þér, herra amtmaður, borið það undir dómsmálastjórnina, hvort lögsækja skuli skipstjóra Sörensen fyrir það, að hann árið 1857 hafi komið við í Ólafsvík, og þar affermt 70 kaffibaunasekki án þess að kaupa þar íslenzkt leiðarbréf, og með þessu brotið gegn verzlunarlögnum.

Vèr viljum nú láta yður vita til frekari auglýsingar, að dómsmálastjórnin leyfir, að lagasókn í þetta skipti megi falla niður, eptir þeim sérlegu ástæðum, sem þér hafið frá skýrt; en að öðru leyti er það sjálfsagt, að skipstjóranum samkvæmt 8. gr. laganna 15. apríl 1854, sbr. aukatekjureglugjörð 10. september 1830, 62. gr., ber að greiða sýslumanninum í Snæfellsness sýslu 4 rd. 80 sk., eður helmíng gjalds þess, sem lögboðið er fyrir að rita á skjöl skipa, og á hann þá á hinn bóginn tilkall til eins mikils hjá sýslumanninum í Ísafjarðar sýslu, E. Þórarinssyni eður dánarbúi hans, þareð sjá má af því, sem þessi embættismaður hefir ritað á leiðarbréfið, að hann hafi fengið 9 rd. 64 sk. fyrir þenna starfa, í stað þess að honum einungis bar helmíng þess, þareð skipið að nokkru leyti var affermt í Ólafsvík.